

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Occupatio animae Jesu Christo crvcifixo devotae.

Leroy, François

Pragae, 1666

§.2. Quae cum in finem specialiter videantur observanda.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47123](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47123)

ma illam nobis mortem Unigeniti per mysterium reparat, qui licet resurgens à mortuis jam non moritur; tamen in seipso immortali- ter atque incorruptibiliter vivens, pro nobis iterum in hoc mysterio sacrae oblationis immolatur. vel ut alij legunt: in hoc mysterio moritur.

C. Quid sit, decens, d. 2.

Eique consonans S. Joannes Damascenus: Ille, inquit, Dei Agnus qui mundi peccatum tollit, mysticam discipulis suis canam tradidit, ipsisque sese velut vitulum saginatum mac- tavit, ac vera vitis vivam tanquam in torculari expressit. In quibus habes manifestè mac- tationem corporis, & expressi- onem sanguinis, ac proinde vivam passionis ac mortis Christi representationem. Utin re clara atque testata, ni- hil necesse sit alios Patres adducere.

de assumpti B. Maria.

Omitto itidem: reliqua quæ in ipsa Missæ celebra- tione geruntur, partes ejus singulas, ac ritus omnes, ipsùmque etiam sacrificantis ornatum & habitum, ad Christi passio- nem representandam apposita & accommodata esse; ut videre licet apud alios.

Ex his autem rectè concludit Doctor Seraphicus, scri- bens in quartum sententiarum: *Si ergo accendit affectum passio descripta, & amplius ferventer predicata; multò magis inflammare & afficere debet in hoc Sacramento expressa. Et hoc absque dubio facit, si quis sensum habet, & illum convertit ad hoc Sacramentum.*

d. 12, p. 2. a. 1.

§. 2.

Quæ cum in finem specialiter videantur observanda.

UT igitur eâ, quam res postulat, religione, Missæ Sacrifi- cio assistamus; tria præsertim nobis observanda sunt: *Primum:* ut ad Ecclesiam rei sacrae causâ conceden- tes, complurium Sanctorum exemplo, ita assvescamus ac perinde inducamus animum, quasi non alicui passionis Do- mini-

ROY
LIPALIO
ET BOVA
COW TONG
LIEBEN
VI 13

minicæ representationi duntaxat adfuturi, sed ipsam reverentiam Christi passionem, atque cruentam immolationem, in monte Calvario spectaturi sumus. Ita enim fiet, ut passionis ac mortis Christi mysteria, tanquam si coram gererentur intuentes, majorem ad illa attentionem animi ac reverentiam adferamus, eosdemque propè experiamur affectus, quos vel ij senserunt, qui patientem Christum coram spectârunt, vel nos ipsi experti fuissetus, si eum reipsâ illi tormentorum acerbitati subiectum, ipsis oculis contemplati essemus.

l. 4. myst:
Missi c. 1.

Alterum: ut præsertim sub ipsum tempus consecrationis (quod Innocentius III. scite appellat *cor divini sacrificij*) excusitemus fidem ac devotionem nostram, atque in Hostiæ elevatione, quæ (ex sensu S. Damasceni inferius citandi) corporis Christi in cruce sublationem significat, mentis oculis ipsum intueamur veluti in cruce pendentem, plagis lacerum ac cruentatum; & ex ejus apertis vulneribus sacrum sanguinem largiter decurrentem in terram.

Hom. 24.
in 1. Cor.

Ad quod etiam nos hortatur S. Joannes Chrysostomus, dum ait: *Quando mysterium propositum fuerit, dic tecum: Hoc est illud corpus, quod fuit cruentatum & casum, flagris, in cruce actum & clavis confixum, quod percussum, univervo orbi terrarum salutares emisit fontes.*

l. 2. de div.
offic. c. 10.

Quas profectò cogitationes, inter sacra mysteria, si plerique Christiani suscipere, non adeo remissè ac frigidè, ne dicam irreligiôsè aut impiè, quotidianis illis (ut Rupertus appellat) *Salvatoris exequijs* interessent. Expediet etiam ad uberiores animæ nostræ profectum, ut ipso Sacrificij tempore, nosmetipsos Deo unâ cum Christo, tanquam hostiam secundariam, primariæ illi ac principali victimæ adjunctam atque subnexam, per perfectam nostram (quoad ejus fieri poterit) abnegationem immolemus. Hæc enim pura nostri oblatio, per se quidem pretiosa apud

Deum,

Deum, multò tamen ei gratiosior evadet, si per eam quam dixi, cum dignissima illa hostia conjunctionem, ejus dignitate quodammodo aspersa, ejusve sanguine veluti tincta apparuerit. Audiamus omnes, & præsertim Sacerdotes, Magnum Gregorium hoc ipsum disertè graviterque præcipientem: *Necesse est ut cum hac agimus, nosmetipsos Deo in cordis contritione mactemus: quia qui passionis Dominica mysteria celebramus, debemus imitari quod agimus. Tunc ergo verè pro nobis hostia erit Deo (scilicet Christus) cum nosmetipsos hostiam fecerimus.* Quibus videri potest ad ea respexisse, quæ itidem S. Cyprianus Sacerdotibus præcipit, his verbis: *Ille Sacerdos vice Christi verè fungitur, qui quod Christus fecit, imitatur: & sacrificium plenum ac verum tunc offert Deo Patri, si sic incipiat offerre, secundum quod ipsum Christum videat obtulisse.* l. 4. dial. cap. 59.

Postremum denique: ut à Sacrificio revertentes, impressam menti passionis Christi imaginem, & inde cõceptos sanctos affectus, in diei reliquum solerter retinere curemus; seu (ut rursum cum S. Gregorio loquar) *in quantum Deo largiente possumus, in ipso animum suo pondere & vigore servemus; ne post cogitatio fluxa dissolvat, ne vana menti letitia irrepat, & lucrum compunctionis anime per incuriam fluxa cogitationis perdat.* l. 2. ep. 3. loc. cit.

Perinde itidem ac si, post spectatum cruentum Christi crucifixionis Sacrificium, de monte Calvaria descendere-mus, inque eorum numero essemus, de quibus scriptum est: *Et omnis turba eorum qui simul aderant ad spectaculum istud, percipientes pectora sua revertebantur.* Luc: 23.

§. 3.

Eandem præceptionem peculiariùs ad Sacerdotem Sacrum facientem pertinere.

Sed quoniam, uti dicere cœpimus, Sacerdotes præsertim convenit, qui hoc in munere Christum ipsum crucifixum